

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě rozhodl v senátě složeném z předsedy senátu Mgr. Jiřího Gottwalda a soudkyň Mgr. Jarmily Úředníčkové a JUDr. Moniky Javorové v právní věci žalobce **R.M.**, proti žalovanému **Krajskému úřadu Zlínského kraje**, se sídlem Zlín, tř. Tomáše Bati 21, o přezkoumání rozhodnutí žalovaného ze dne 6.11.2013 č.j. KUZL-67688/2013, ve věci námitek proti záznamu bodů v registru řidičů,

takto:

- I. Žaloba se **zamítá**.
- II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

Žalobou podanou v zákonné lhůtě dne 14.1.2014 se žalobce domáhal přezkoumání rozhodnutí žalovaného ze dne 6.11.2013 č.j. KUZL-67688/2013, kterým bylo zamítnuto jeho odvolání a potvrzeno rozhodnutí Městského úřadu Rožnov pod Radhoštěm ze dne 23.8.2013 č.j. MěÚ/OD/24789/188/2012-Pš, jímž byly jako nedůvodné zamítnuty námitky žalobce proti záznamu bodů v jeho evidenční kartě řidiče a provedený záznam bodů ke dni 11.6.2012 byl potvrzen.

Žalobce namítal, že správní orgán I. stupně a následně žalovaný považuje za způsobilý podklad pro záznam stanoveného počtu bodů pokutový blok ze dne

28.11.2008 č. H0222195, série UH/2008. Uvedl, že pokutový blok obsahuje jméno, příjmení, datum narození, bydliště a nepřezkoumatelnou právní kvalifikaci v označení skutkové podstaty přestupkového jednání, neboť v kolonce určené pro uvedení „pokuta uložena za přestupek dle §“ je uvedeno „71/c zákona č. 361/?“ (? – nečitelný, nepřezkoumatelný údaj). Formulace popisu přestupkového jednání je taková, že dle jeho názoru oprávněně způsobuje pochybnosti o správném, zákonném a přezkoumatelném správním aktu, neboť naplnění skutkové podstaty přestupkového jednání je zadokumentováno: „ZZO 9213, 08:10, ZL-T.Bati, Mobil, § 221/f1 200/90“. Dále absentuje místo a datum (den) uložení blokové pokuty. Z rozhodnutí v blokovém řízení lze v souvislosti s uvedením data seznat pouze, že k převzetí dílu „B“ pokutového bloku došlo dne 28.11.2008. Žalobce podotkl, že není v souladu se zásadou „právní jistoty“, aby ten, komu je ukládána sankce, mohl mít pochybnosti o tom, jakým jednáním naplnil skutkovou podstatu přestupku, kdy bylo jednání spácháno a od jakého časového okamžiku počínají běžet lhůty odvíjející se od jeho spáchání. V daném případě došlo k tomu, že předmětný skutek nebyl časově ohraničen, přitom den spáchání přestupkového jednání je důležitý pro běh lhůty k projednání přestupku dle § 20 zákona o přestupcích či např. k zahájení přezkumného řízení dle § 96 nebo § 97 správního řádu apod. Žalobce dále namítal, že dobu (den) převzetí dílu „B“ nelze zaměňovat s dnem (dobou) spáchání přestupkového jednání, která ovšem v rozhodnutí absentuje.

Žalobce dále citoval § 85 odst. 1 a § 85 odst. 4 zákona o přestupcích a uvedl, že z ustálené judikatury Nejvyššího soudu České republiky vyplývá, že rozhodnutí v blokovém řízení (bloky k ukládání pokut) mohou (a musí) být vydána jen formou bloků k ukládání pokut obsahujících z hlediska formy takové údaje, které jsou v souladu s požadavky na takové rozhodnutí zákonem stanovenými, uvedeny na blocích pro tyto účely vydávaných Ministerstvem financí České republiky. Neuvedení všech, v souladu s požadavky na takové rozhodnutí zákonem stanovených a na bloku předtištěných údajů, pak znamená nenaplnění požadavku na formální obsah tohoto druhu rozhodnutí (rozhodnutí ve věci sp. zn. 21 Cdo 1004/2000). Rozhodnutí vydané v blokovém řízení č. H0222195, série UH/2008 nemůže obstát z hlediska způsobilého podkladu, neboť rozhodnutí trpící takto intenzivními vadami nemůže být samo o sobě důkazem, na základě kterého by příslušný správní orgán v následném řízení vzal za prokázané, že se osoba konkrétního „bodovaného“ přestupku dopustila. Z obsahu rozhodnutí jako celku nelze dospět nad jakoukoliv pochybnost k závěru, že se jedná o rozhodnutí přezkoumatelné, srozumitelné a jednoznačné. Žalobce dále citoval z rozhodnutí Nejvyššího správního soudu č.j. 1 As 41/2010-106, č.j. 1 As 16/2010-105 a č.j. 5 As 118/2011-106. Skutkový stav, jak byl zjištěn správním orgánem, nemá oporu ve spisové dokumentaci, resp. rozhodnutí žalované spočívá na nesprávném právním posouzení věci. Vydáním napadeného rozhodnutí bylo porušeno právo žalobce na spravedlivý proces. Žalobce navrhl, aby napadené rozhodnutí bylo zrušeno.

Žalovaný ve vyjádření uvedl, že žalobce shodně jako v žalobě argumentoval již v průběhu předchozího správního řízení a odkázal proto v plném rozsahu na argumentaci uvedenou v žalobě napadeném rozhodnutí. Námitky žalobce typu, že byl napadeným rozhodnutím zkrácen na svých právech, že řízení před správním orgánem je postiženo blíže nespecifikovanou vadou, která mohla mít za následek nesprávné rozhodnutí ve věci, že žalobce je přesvědčen, že bylo porušeno jeho právo na spravedlivý proces a nebyl zjištěn stav věci tak, aby o něm nebyly důvodné

pochybnosti, žalovaný uvedl, že je považuje toliko za ryze frázovité a zcela paušální bez jakéhokoli věcného obsahu. Vyslovil přesvědčení, že žalobce na svých právech nijak zkrácen nebyl, jeho právo na spravedlivý proces porušeno nebylo a řízení před správním orgánem nebylo postiženo žádnou vadou a byl zjištěn stav věci tak, aby o něm nebyly důvodné pochybnosti.

V replice k vyjádření žalovaného žalobce zopakoval žalobní námitky.

U jednání účastníci setrvali na svých stanoviscích k věci.

Krajský soud přezkoumal napadené rozhodnutí žalovaného, přičemž vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu (§ 75 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, v platném znění), a to v mezích žalobcem uplatněných žalobních bodů (§ 75 odst. 2 s.ř.s.), a dospěl k závěru, že žaloba není důvodná.

Z obsahu správního spisu krajský soud zjistil, že oznámením ze dne 13.6.2012 bylo žalobci správním orgánem I. stupně sděleno, že dosáhl 12 bodů v bodovém hodnocení. Oznámení bylo žalobci doručeno do vlastních rukou 15.6.2012. Proti záznamu bodů podal žalobce námitky. Ve vztahu k přestupku ze dne 28.11.2008 uvedl, že se vyjádří následně poté, co si vyžádá písemné podklady. V doplnění ze dne 29.7.2013 ohledně pokutového bloku H0222195, série UH/2008 namítal, že pokutový blok neobsahuje konkrétní, přesné vymezení doby přestupkového jednání tak, aby nebylo pochyb o době spáchání přestupku. Uvedl, že se nejedná o způsobilý podklad pro záznam bodů, z pokutového bloku nelze seznat, jakého přestupkového jednání se měl dopustit. Součástí spisu je pokutový blok č. H0222195, série UH/2008 obsahující jméno a příjmení žalobce, datum narození, bydliště, číslo dokladu, z něhož byla ověřena totožnost žalobce. V kolonce „pokuta uložena za přestupek dle §“ je uveden § 7 odst. 1 písm. c) zákona č. 361/2000 Sb., ve znění pozdějších předpisů. Doba, místo a popis přestupkového jednání jsou uvedeny takto: 8:10, ZL-T. Bati, mobil. Pod tímto textem je § 22 odst. 1 písm. f) zákona č. 200/1990 Sb. Dále je zde údaj o registrační značce vozidla. Blok dále obsahuje výši uložené pokuty 1 000 Kč, datum projednání 28.11.2008, otisk úředního razítka, podpis kontrolujícího policisty a podpis žalobce jako přestupce. Ve spise je sdělení Krajského ředitelství policie Zlínského kraje ze dne 30.11.2012, jímž bylo žalobci oznámeno, že jeho žádost ze dne 21.9.2012 ve věci uložení blokové pokuty ze dne 28.11.2008, která byla doručena Krajskému ředitelství policie Zlínského kraje dne 17.10.2012, byla vyhodnocena jako podnět k přezkoumání rozhodnutí o udělení blokové pokuty s tím, že přezkumné řízení již nelze zahájit, neboť zákonem předepsaná roční lhůta marně uplynula dne 28.11.2009. Rozhodnutím ze dne 22.8.2013 č.j. MěÚ/OD/24789/188/2012/Pš správní orgán I. stupně námitky žalobce proti záznamu bodů v jeho evidenční kartě řidiče podle § 123f odst. 3 zákona o silničním provozu zamítl jako neodůvodněné a provedený záznam ke dni 11.6.2012 potvrdil. Proti tomuto rozhodnutí podal žalobce odvolání, o němž bylo rozhodnuto napadeným rozhodnutím žalovaného. Rozhodnutí žalovaného bylo žalobci doručeno dne 18.11.2013.

Podle ust. § 123f odst. 1 zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích, ve znění pozdějších předpisů, nesouhlasí-li řidič s provedeným záznamem bodů v registru řidičů, může podat proti provedení záznamu písemně

námítky obecnímu úřadu obce s rozšířenou působností příslušnému k provádění záznamu.

Podle ust. § 123f odst. 2 téhož zákona, shledá-li obecní úřad obce s rozšířenou působností námitky oprávněné, nejpozději do 10 pracovních dnů ode dne, kdy mu byly námitky doručeny, provede opravu záznamu o dosaženém počtu stanovených bodů v registru řidičů a neprodleně písemně vyrozumí o provedené opravě záznamu řidiče.

Podle ust. § 123f odst. 3 téhož zákona, shledá-li příslušný obecní úřad obce s rozšířenou působností námitky řidiče neodůvodněné, rozhodnutím námitky zamítne a provedený záznam potvrdí.

Napadené rozhodnutí se týká námítky proti provedenému záznamu bodů v registru řidičů, podané podle § 123f odst. 1 zákona o silničním provozu. V řízení o námitkách proti sdělení dosaženého počtu bodů v registru řidičů správní orgán posuzuje, zda byly záznamy bodů v registru řidičů provedeny v souladu se zákonem, tj. zda podkladem pro záznam bylo pravomocné rozhodnutí, zda počet zaznamenaných bodů odpovídá spáchanému přestupku atd. Předmětu řízení pak logicky odpovídá i výrok rozhodnutí a jeho odůvodnění. V důsledku toho tak pouze ověří, zda oznámení, které bylo podkladem pro záznam bodů v registru řidičů, plně odpovídá skutečností uvedeným v rozhodnutí nebo v dokladu o blokové pokutě (viz rozsudek Nejvyššího správního soudu č.j. 5 As 39/2010-81, č.j. 5 As 76/2010-59).

V posuzované věci žalobce v žalobě zpochybnil dostatečnost pokutového bloku vystaveného v souvislosti s přestupkovým jednáním ze dne 28.11.2008, jakožto podkladu pro provedení záznamu v registru řidičů. Součástí správního spisu je kopie pokutového bloku a žalovaný dospěl k závěru, že tento doklad je podkladem způsobilým pro provedení záznamu. Na str. 10-11 napadeného rozhodnutí žalovaný podrobně rozvedl své úvahy, které vyústily v závěr, že díl „A“ předmětného pokutového bloku byl na místě silniční kontroly zasahujícím policistou vyplněn do té míry jasně a srozumitelně, že je z něho – vzhledem k povaze a principům blokového řízení – zcela zřejmé a jednoznačné, kdy, kde a k jaké události přesně došlo a za jaký přestupek byl žalobce pokutován.

Uložení pokuty v blokovém řízení má povahu správního rozhodnutí a musí obsahovat relevantní náležitosti, jak je upravuje zákon č. 200/1990 Sb., o přestupcích, ve znění pozdějších předpisů, zejména v ust. § 84 a § 85. K tomu Nejvyšší soud v usnesení ve věci sp. zn. 21 Cdo 776/2000 uvedl: „Rozhodnutí vydané v blokovém řízení (pokuta uložena v blokovém řízení) musí, aby se jednalo o vykonatelné správní rozhodnutí (rozhodnutí orgánu státní správy nebo samosprávy), obsahovat náležitosti, které jsou uvedeny v § 85 odst. 4 větě druhé zákona č. 200/1990 Sb., o přestupcích (ve znění pozdějších předpisů), a další údaje, jak vyplývají z použití bloku k ukládání pokut, vydaného podle ust. § 85 odst. 1 tohoto zákona. Nemůže-li pachatel přestupku zaplatit pokutu na místě, musí rozhodnutí v blokovém řízení (blok na pokutu na místě nezaplacenou) obsahovat též poučení o způsobu zaplacení pokuty, o lhůtě její splatnosti a o následcích nezaplacení pokuty (§ 85 odst. 3 tohoto zákona).“ Žalobce namítal, že v předmětném pokutovém bloku č. H0222195, série UH/2008 absentují obligatorní údaje, tedy nejen přezkoumatelná právní a skutková kvalifikace, ale též doba, kdy měl být přestupek spáchán. Je nutno vyjít z toho, že blokové řízení představuje specifický druh řízení o přestupcích. Jednou

z podmínek přípustnosti vydání rozhodnutí v blokovém řízení je podle § 84 odst. 1 zákona o přestupcích skutečnost, že osoba, která se měla přestupku dopustit, je ochotna pokutu zaplatit. Další podmínkou, jež musí být kumulativně s první podmínkou splněna, pak je, že přestupek je spolehlivě zjištěn. V případě, že by ten, kdo se měl přestupku dopustit, nepovažoval přestupek za spolehlivě zjištěný, případně by z jiného důvodu nebyl ochoten pokutu zaplatit, bylo by třeba otázky skutkové a právní týkající se předmětného přestupku posuzovat a provádět o tom dokazování ve správním řízení, přičemž jeho zahájení je fakticky v dispozici té osoby, jež se měla přestupku dopustit.

Soud má za to, že při zohlednění specifík blokového řízení, je možno přijmout i strohé a zkratkovité formulace v pokutovém bloku, je-li z nich patrné, komu, kdy a za jaký přestupek byla pokuta v blokovém řízení uložena, jak vyžaduje § 85 odst. 4 zákona o přestupcích. Je tedy nezbytné, aby konkrétní jednání konkrétní osoby bylo v bloku popsáno natolik jednoznačně a určitě, že nebude zaměnitelné s jiným jednáním. Nejvyšší správní soud v rozhodnutí č.j. 7 As 94/2012-20 uvedl, že *„stane-li se tak pomocí zkratkovitých formulací, jsou-li v kontextu dalších údajů srozumitelné, na způsobilost bloku být podkladem pro zápis bodů to nic nemění.“* Po obsahové stránce tedy postačuje zkratkovité uvedení podstaty skutku, které bude doplněno odkazem na ustanovení zákona o přestupcích, v němž je přestupek specifikován a na ustanovení zákona o silničním provozu, které přestupce porušil. Soud sdílí názor žalovaného, že i když je v místě „pokuta uložena za přestupek“ v pokutovém bloku napsáno ust. § 7 odst. 1 písm. c) zákona o silničním provozu, v němž je uvedeno, že řidič nesmí při jízdě držet v ruce nebo jiným způsobem telefonní přístroj (nebo jiné hovorové nebo záznamové zařízení) na místo § 22 odst. 1 písm. f) bod 1 zákona č. 200/1990 Sb., o přestupcích, ve znění do 31.12.2008, pak za situace, kdy je tento údaj na pokutovém bloku uveden v kolonce určené pro zápis místa, doby a popisu přestupkového jednání, dále je v popisu skutku napsáno slovo mobil, časový údaj 8:10, registrační značka vozidla žalobce, místo přestupkového jednání je označeno jako ZL-Tř. Bati a na pokutovém bloku je uvedeno datum 28.11.2008, byť v kolonce „potvrzuji převzetí dílu B pokutového bloku dne“, pak je z celkového kontextu pokutového bloku a jeho obsahu zcela zřejmé, že žalobce spáchal přestupek spočívající v tom, že dne 28.11.2008 ve Zlíně při řízení vozidla reg. zn. 2Z0 9213 držel v ruce nebo jiným způsobem mobilní telefon. Soud souhlasí s názorem žalovaného, že přestupek žalobce tak byl dostatečně spolehlivě určen a způsob vyplnění předmětného pokutového bloku je takový, že protiprávní jednání žalobce nelze zaměnit s žádným jiným protiprávním jednáním. Žalobce souhlasem s blokovým řízením a podpisem pokutového bloku a zaplacením pokuty dal najevo, jak svůj souhlas s přestupkem, tak i s jeho spolehlivým a zákonným zjištěním. Ve shodě s žalovaným tak krajský soud uzavírá, že předmětný pokutový blok byl způsobilým podkladem pro zápis bodů do registru řidičů a do žalobcovy evidenční karty řidiče byly 3 body zapsány právem. K námitce žalobce, že se správní orgány dostatečně nevypořádaly se všemi provedenými důkazy a se všemi důkazními návrhy, které v řízení o věci byly žalobcem vzneseny, aniž by žalobce tuto argumentaci nějak blíže rozvedl, krajský soud uvádí, že podkladem pro vydání rozhodnutí správním orgánem bylo oznámení policie o uložení předmětné pokuty v blokovém řízení a stěžejním důkazem pak byl pokutový blok ze dne 28.11.2008 č. H0222195, série UH/2008, na základě něhož správní orgán vzal za prokázané, že se žalobce předmětného přestupku dopustil a byl projednán v blokovém řízení a že existuje právní podklad pro provedení záznamu v registru řidičů. Dle názoru soudu

správní orgány dostály svým povinnostem vyplývajícím z § 3 a § 2 správního řádu. Z výše uvedeného rovněž plyne závěr krajského soudu o nedůvodnosti žalobních námitek, že rozhodnutí žalovaného spočívá na nesprávném právním posouzení věci a že rozhodnutí žalovaného je nezákonné, nejsou důvodné.

Jelikož krajský soud neshledal žalobu důvodnou, podle § 78 odst. 7 s.ř.s. ji zamítl.

Výrok o náhradě nákladů řízení je odůvodněn § 60 odst. 1 s.ř.s. a skutečností, že procesně úspěšný žalovaný se náhrady nákladů řízení vzdal.

P o u č e n í : Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě do dvou týdnů ode dne doručení tohoto rozhodnutí. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Brno, Moravské náměstí č. 6.

O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s.ř.s.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

V Ostravě dne 29.2.2016

Mgr. Jiří Gottwald
předseda senátu